

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **JUDr. T. M., Ph.D.**, proti žalovanému: **Městský úřad Nýřany**, pracoviště Plzeň, Americká tř. 39, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 2. 2005, č. j. 17 Ca 2/2004 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 14. 2. 2005, č. j. 17 Ca 2/2004 - 34, zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce ze dne 15. 1. 2004 podané proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 8. 2004, č. j. 17 Ca 2/2004 - 9, s odůvodněním, že žalobce nereagoval na výzvu k doplacení soudního poplatku, která mu byla doručena dne 14. 10. 2004. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení č. j. 17 Ca 2/2004 - 34 konstatoval, že soudní poplatek za kasační stížnost podle sazebníku poplatků upraveného zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 3000 Kč, přičemž žalobce zaplatil soudní poplatek pouze ve výši 2000 Kč. Krajský soud proto řízení o kasační stížnosti žalobce ze dne 15. 1. 2004 podané proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 8. 2004, č. j. 17 Ca 2/2004 - 9, zastavil podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 2. 2005, č. j. 17 Ca 2/2004 - 34, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž nesouhlasil s napadeným usnesením. Kasační stížnost odůvodnil nezákonností napadeného usnesení spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem. Dále uvedl, že skutková podstata, z níž správní orgán při rozhodování vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu. Namítal rovněž porušení zákona v ustanoveních o řízení před správním orgánem a nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu

pro nesrozumitelnost. Řízení před soudem označil za zmatečné a nezákonné s odůvodněním, že soud měl postupovat podle ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s., odmítnout jeho návrh a postoupit věc Městskému úřadu Nýřany. Dále namítal nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a v jiné vadě řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí, opět s odůvodněním, že soud měl postupovat podle ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s., odmítnout jeho návrh a postoupit věc Městskému úřadu Nýřany.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 2. 2005, č. j. 17 Ca 2/2004 - 34, bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou v pátek dne 18. 2. 2005, což stěžovatel potvrdil svým podpisem, jak vyplývá z připojené doručky.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného usnesení je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pátek dne 18. 2. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 19. 2. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 4. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 4. 3. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 7. 3. 2005, na poště P. 1, pod č. R.x, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 2. 2005, č. j. 17 Ca 2/2004 - 34, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele uvedenými v kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu